

dagsmændene saavel i Folketinget som i Landstinget vilde det være en Fordel at have de forskellige Bestemmelser, hvorom der lovgives, samlede i eet Forslag, og naturligvis vilde det være endnu mere heldigt for de Folk, der ude i Praksis skulle arbejde med en Lov, at have alle Bestemmelser angaaende en Sag samlede fremfor at skulle finde Bestemmelserne i forskellige Love og paa forskellige Steder i Tillæg, som gennem Aarene ere fremkomne.

Det foreliggende Lovforslag skulde man tro var af ret gennemgribende Betydning, idet det omfatter over et halvt Hundrede Paragraffer. Men som jeg allerede har berørt, ere disse jo for en væsentlig Del en Gentagelse af Loven af 1869, og efterhaanden som man gennemgaar og sammenligner Lovudkastet med Loven af 1869, viser det sig, at dette Forslag i alt væsentligt er bygget over de samme Principper, som vi tidligere have haft. Dog foreligger der enkelte Ændringer af reel Betydning, og jeg skal tillade mig at nævne nogle af de vigtigste af disse.

Den første Ændring, som har reel Betydning, forekommer i Lovforslagets § 10 og gaar ud paa at nedsætte Værnepligtsalderen fra 22 til 20 Aar. Den højtærede Justitsminister gjorde ved Lovforslagets Forelæggelse Rede for Grundene til denne Bestemmelse, og jeg kan fuldt ud slutte mig hertil. Jeg betragter det som en Fordel for de værnepligtige, at de, efterhaanden som man faar gennemført denne Bestemmelse, blive pligtige til at lade sig behandle i 20 Aars Alderen. Vi have tidligere haft en Bestemmelse i Værnepligtsloven, ifølge hvilken de værnepligtige have haft Ret til at lade sig behandle tidligere end ved 22 Aars Alderen, men naar vi nu gaa over til, at det bliver en Pligt, tror jeg, det er en Fordel baade for den værnepligtige og for Hæren, idet vi derved faa et yngre Mandskab, ikke alene under Rekrutuddannelsen, men ogsaa under Efteruddannelserne. Man opnaar nemlig for en stor Dels Vedkommende at faa deres Alder nedsat med 2 Aar, og det har ikke ringe Betydning for dem, der indkaldes sidste Gang til Eftertjeneste, om de ere 27 eller 29 Aar. Det har Betydning for dem ikke alene rent fysisk, thi jo ældre de ved Indkaldelsen ere, des mere Udsigt er der

til, at de sidde i fast Virksomhed, hvilket volder vedkommende betydelig Gene. Jeg betragter derfor denne Forandring som en betydelig Fordel.

Den næste af de Ændringer, der have mere indgribende Betydning, er Bestemmelsen om, at der nu ikke maa ske Bytning af de udkrevne værnepligtige, uden for saa vidt de alligevel blive indkaldte. Med andre Ord, man har villet forebygge det Forhold, som har været til Stede tidligere, at de mere velhavende, om man maa sige det saaledes, have haft en Fortrinsret, idet de have haft Midler til at bytte deres Nummer, der eventuelt gav dem Forpligtelse til at møde, med en anden, som havde mindre godt Raad og derfor fik Forpligtelse til at udføre Værnepligtstjenesten i den andens Sted. Jeg sympatiserer i høj Grad med Tanken: almindelig Værnepligt. Det er udelukket ved den nuværende Hærlov at faa almindelig Værnepligt indført i den Forstand, at enhver ubetinget tjenstdygtig kommer til at opfylde sin Værnepligtsbyrde, idet der udskrives et bestemt Antal værnepligtige til hvert Aar. Men vi bøde noget paa det uheldige ved Forholdet ved at bestemme, at de, der faa et Lodtrækningsnummer, der ligger under den Maksimalgrænse, som behøves for at dække Hærens Behov, skulle indkaldes. Saa bliver det altsaa en Tilfældighed, hvem der bliver fri, og denne Tilfældighed kan lige saa godt træffe dem, der have godt Raad, som dem, der have mindre godt Raad.

Den sidste af de Ændringer, som jeg mener ere af Betydning i Lovforslaget, er Bestemmelsen om Ophævelsen af Sørullen. Det har, som ogsaa fremhævet af den højtærede Minister ved Forelæggelsen af Lovforslaget, været til betydelig Gene for de Folk, som have deres Virksomhed paa Søen, at de tidligere have været underkastede Bestemmelser, hvorved Myndighederne have kunnet afskære dem fra Deltagelse i eller Fortsættelse af deres Gerning, de have kunnet tvinges til at ophøre med deres Tjeneste om Bord i Skibene og have kunnet, som det hedder, „stoppes“. Dette har ogsaa været forbundet med Udgifter for Statskassen, idet man ikke kan paalægge dem denne Tvang uden i nogen Grad at give dem Erstat-